

Наталія Чухрай, Олександра Мрихіна

Оцінка технологій для їх передачі з університету-розробника до бізнес-середовища

Застосування концепції відкритих інновацій відводить ключову роль трансферу технологій, зокрема з університетів до бізнес-середовища. В Україні, наприклад, за достатньо високого рівня науково-технологічного потенціалу університети не відповідають повною мірою на запити ринкового середовища та не отримують належного комерційного результату. Однією з причин цього є те, що чинні методи та моделі не дають змоги обґрунтувати рівень трансферопридатності технологій. Метою статті є представлення методичного підходу до оцінювання трансферопридатності технологій з університетів у бізнес-середовище. Авторами розроблено метод визначення інтегрального показника трансферопридатності технології. Для цього розглянуто й обґрунтовано варіанти трансферу, які базуються на продажу університетом ліцензій на технології; створенні університетом спін-компаній; трансфері технологій як стартапів; укладенні договору про спільну діяльність; науково-технічному співробітництві. Для вибору цих моделей створено матрицю ринкового лончу технології. Розроблені методичні інструменти придатні для використання під час порівняння інвестиційних проектів. Отримані результати апробовано на технології персональної пасивної оптично стимульованої люмінесценції радіоактивного випромінювання.

Ключові слова: університет, передача технологій, трансферопридатність, модель оцінювання

Класифікація JEL: I23, O32, O33, M21

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International license, що дозволяє повторне використання, розповсюдження та відтворення, забороняє використання матеріалів у комерційних цілях та вимагає наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

Наталія Чухрай, Олександра Мрихіна

Оценка технологий для их передачи из университета-разработчика в бизнес-среду

Применение концепции открытых инноваций отводит ключевую роль трансферу технологий, в частности из университетов в бизнес-среду. В Украине, например, при достаточно высоком уровне научно-технического потенциала университеты не отвечают в полной мере запросам рыночной среды и не получают надлежащего коммерческого результата. Одной из причин этого является то, что существующие методы и модели не дают возможности обосновать уровень трансферопригодности технологий. Целью статьи является представление методического подхода к оцениванию трансферопригодности технологий из университетов в бизнес-среду. Авторами разработан метод определения интегрального показателя трансферопригодности технологии. Для этого рассмотрены и обоснованы варианты трансфера, базирующиеся на продаже университетом лицензий на технологии, создании университетом спин-компаний, трансфере технологий как стартапов, заключении договора о совместной деятельности, научно-техническом сотрудничестве. Для выбора этих моделей создана матрица рыночного лонча технологии. Разработанные методические инструменты пригодны для использования при сравнении инвестиционных проектов. Полученные результаты апробированы на технологии персональной пассивной оптически стимулированной люминесценции радиоактивного излучения.

Ключевые слова: университет, передача технологий, трансферопригодность, модель оценивания

Классификация JEL: I23, O32, O33, M21

Статья находится в открытом доступе и может распространяться на условиях лицензии Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International license, что позволяет повторное использование, распространение и воспроизведение, запрещает использование материалов в коммерческих целях и требует наличия соответствующей ссылки на оригинальную версию статьи.